

Prof. dr. Vladimir Hotineanu (1950-2019)

A plecat prea devreme dintre noi una dintre cele mai mari personalități pe care le-a avut vreodată Republica Moldova.

A fost, înainte de toate, un mare chirurg. Format la școala medicală moldovenească, Vladimir Hotineanu a parcurs toate treptele ierarhiei profesionale, încununată cu titlul de doctor habilitat și, apoi, cu titlul de Profesor al Universității „Nicolae Testemițanu” din Chișinău și Șef al Clinicii Chirurgicale de la Spitalul Republican din Chișinău.

În toate etapele evoluției sale profesionale a fost liderul unei generații, poziție pe care și-a onorat-o din toate punctele de vedere.

Aprecierea de care s-a bucurat la Universitate s-a tradus prin alegerea sa ca Prorector.

Ca șef al Clinicii Chirurgicale de la cel mai mare spital al Republicii, a modernizat clinica, a extins gama și complexitatea intervențiilor chirurgicale, a creat premisele realizării transplantului de ficat în Republica Moldova și a format o școală de elită, în frunte cu fiul său, profesorul de azi, Adrian Hotineanu.

De-a lungul unei cariere întinse pe mai mult de 40 de ani a efectuat mii de operații, unele dintre ele deosebit de complexe, cu rezultate remarcabile. A salvat viața și a redat sănătatea multor oameni aflați în suferință, a căror recunoștință îl va însoți în veci.

A format generații de tineri care astăzi continuă tradițiile școlii de medicină din

Republica Moldova, la ei acasă sau pe alte meridiane ale globului, unde au dus cu ei faima școlii al cărei eminent reprezentant a fost și profesorul Vladimir Hotineanu.

A fost redactor șef al uneia dintre cele mai prestigioase reviste medicale din Republica Moldova, *Ars Medica*.

Datorită imensei reputații profesionale pe care și-a creat-o a fost ales membru al Academiei de Științe a Republicii Moldova și membru de onoare al Academiei de Științe Medicale din România.

De asemenea, a primit cea mai înaltă decorație a Republicii Moldova, Ordinul Republicii acordat de către Președintele Republicii Moldova, Nicolae Timofti în anul 2013 *„în semn de înaltă apreciere a meritelor deosebite față de stat, pentru muncă îndelungată și prodigioasă în domeniul de activitate și înaltă măiestrie profesională”*.

A fost ales membru în Parlamentul Republicii Moldova, din care a făcut parte între anii 2009 și 2019, iar între anii 2009-2011 a fost Ministru al Sănătății.

În aceste calități și-a făcut datoria față de poporul în mijlocul căruia s-a născut cu un devotament și cu o seriozitate la fel de mari ca cele pe care le-a dovedit în sala de operație.

A luptat pentru o finanțare mai bună a sănătății, pentru îmbunătățirea asistenței medicale rurale, pentru modernizarea spitalelor și pentru introducerea noilor tehnologii.

Cea mai mare realizare a sa rămâne noul bloc operator de la Spitalul Republican din Chișinău, construit conform celor mai înalte exigente și dotat cu o tehnologie de vârf.

Vladimir Hotineanu a contribuit la strângerea relațiilor cu România, simțind că acolo se găsesc rădăcinile sale.

În mod special trebuie să menționez relația cu Clinica Chirurgicală Fundeni, unde și-a trimis întreaga echipă ca să învețe transplantul de ficat și cu care a colaborat atunci când această operație a fost realizată pentru prima dată la Spitalul Republican din Chișinău.

Programul național de transplant hepatic din Republica Moldova rămâne o altă mare realizare a sa, pe care o continuă în mod stralucit fiul său Adrian.

Profesorul Vladimir Hotineanu a avut o familie minunată: distinsa doamnă Raia Hotineanu i-a fost soție devotată și sprijin de nădejde de-a lungul întregii vieți; copiii, Iulia și Adrian au îmbrățișat aceeași carieră ca și tatăl lor iar Adrian a devenit un profesor universitar și chirurg de mare reputație. De la cei doi copii a avut mai mulți nepoți pe care i-a iubit enorm.

Pentru mine profesorul Vladimir Hotineanu a fost „Vadim”, unul dintre cei mai dragi prieteni; un om pe care l-am apreciat și l-am respectat ca profesionist, dar pe care l-am iubit pentru căldura lui sufletească, pentru patriotismul lui curat românesc și pentru prietenia sinceră pe care știa s-o arate.

Am trăit împreună clipe minunate în sala de operație, în salile de congres, în primăria sa casă, pe străzile subterane de la Cricova sau în minunatul peisaj de la Orhei Vechi.

Clipe pe care n-am să le uit niciodată și care ne-au legat pentru totdeauna.

Ultima realizare a lui Vladimir Hotineanu ne-a arătat o altă fațetă a personalității

sale, necunoscută și poate chiar nebănuită până atunci: aceea de scriitor. Romanul „Cu dor de Basarabia” este, fără doar și poate, o capodoperă, o carte care va rămâne în istoria literaturii și numai a celei din Republica Moldova.

Este o pagină de un rar dramatism din istoria unui popor greu încercat de-a lungul istoriei.

Un roman scris cu un condei surprinzător de expresiv dar și cu inima, o inimă a unui mare patriot, care trăiește zguduitorul poveste cu aceeași intensitate cu care au trait-o și eroii cărții. Acești eroi nu sunt alții decât părinții și bunicii lui Vadim, cel care a simțit toată viața că are datoria morală să povestească lumii cine au fost dar, mai ales, cât au suferit și cu câtă demnitate au îndurat această suferință.

Un mesaj adresat generațiilor viitoare despre muncă și datorie, despre moarte și suferință, despre destine sfârșimate dar și despre demnitate și credință în Dumnezeu.

A fost, cred, proiectul de suflet al lui Vadim, pe care a trebuit să-l amâne multă vreme din cauza programului său supraîncărcat. A reușit să-l termine doar cu puțin timp în urmă.

Atunci când a pus condeiul jos și-a diagnosticat singur boala nemiloasă care l-a răpus.

Așa a vrut Dumnezeu, să-l cheme la el după ce și-a îndeplinit până la capăt misiunea pământească.

Pentru noi a plecat, însă, prea devreme și pierderea lui ne lasă un mare gol în suflet.

El va rămâne însă, pentru totdeauna, în istoria țării sale ca un mare chirurg și profesor, ca un patriot devotat și ca un scriitor de la care rămâne o mărturie zguduitoare despre suferința unui întreg popor.

Dumnezeu să-l odihnească!

Prof. dr. Irinel Popescu